

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 023457 23 U
Tuzla, 15.11.2023. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja, sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužiteljice A.B. rođ. K., koju zastupa punomoćnica Belma Balijagić Džuho, advokatica iz Tuzle, protiv upravnog akta tuženog Ljekarske komore Tuzlanskog Kantona-Skupštinsko vijeće broj 356/23 od 21.02.2023. godine, u upravnoj stvari upisa u Registar ljekara i izdavanja licence, dana 15.11.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

I Tužba SE UVAŽAVA, pa se osporeni akt, bliže opisan u uvodu presude PONIŠTAVA, a održava na snazi prvostepeno rješenje Ljekarske komore Tuzlanskog kantona broj 324/22 od 28.02.2022. godine.

II Tužena strana dužna je tužiteljici na ime naknade troškova upravnog spora isplatiti iznos od 480,80 KM, u roku od 30 dana, od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom izvršenja.

III Sa opredjeljenim troškovima preko dosuđenih, tužiteljica se odbija, kao neosnovanim.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog rješenja bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužiteljica je dana 22.03.2023. godine, ovom sudu, putem naprijed navedene punomoćnice, podnijela dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog bitne povrede pravila postupka, nepravilnog zaključka u pogledu činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Tužiteljica predlaže da Kantonalni sudu u Tuzli donese presudu kojom se tužba uvažava, osporeno rješenje tuženog poništava i da se obaveže tuženi, da tužiteljici naknadi troškove (koji se sastoje od naknade za sastav tužbe po kvalifikovanom punomoćniku - advokatu, zajedno sa 17% PDV-a), u iznosu od 351,00 KM, te troškove sudske takse po određenju suda.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba je osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu, i sve upravne spise, sud je ispitaio zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi: da je osporenim aktom tužena strana poništila prvostepeno rješenje Ljekarske komore Tuzlanskog kantona broj 324/22 od 28.02.2022. godine, kojim se

odobrava upis u Registar ljekara Ljekarske komore Tuzlanskog kantona na ime tužiteljice, na osnovu čega će joj se izdati odobrenje za samostalan rad/licenca čime, stiče pravo da kao doktor medicine samostalno obavljanja poslove u svojoj struci, da će se upis u Registar ljekara izvršiti pod registarskim brojem ... u Knjizi registra Ljekarske komore Tuzlanskog kantona na dan 28.02.2022. godine i da će na osnovu izvršenog upisa Ljekarska komora Tuzlanskog kantona tužiteljici izdati odobrenje za samostalan rad/licencu broj ... na dan 28.02.2022. godine, na period od 28.02 2022. godine do 07.09.2023. godine.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužiteljica dana 28.02.2022 godine uputila zahtjev prvostepenom organu za izdavanje odobrenja za samostalan rad/licence radi sticanja prava samostalnog obavljanja poslova u svojoj struci. (doktora medicine); da je Komisija za licenciranje, nakon što je pregledala priloženu dokumentaciju (diploma JU Goražde - Fakultet zdravstvenih nauka Univerziteta u Goraždu broj ... od 19.07.2021. godine, uvjerenje o položenom stručnom ispitu Federalnog ministarstva zdravstva broj ... od 23.12.2021 godine, fotografiju i izjava o načinu plaćanja upisnine i članarine) utvrdila, da tužiteljica ispunjava propisane uslove za izdavanje licence iz člana 137. i člana 147. Zakona o zdravstvenoj zaštiti i odredbe člana 2. Pravilnika o izdavanju, obnavljanju i oduzimanju odobrenja za samostalan rad/licence Ljekarske komore Tuzlanskog kantona.

U prvostepenom rješenju su dalje citirane odredbe člana 12. stav 2. navedenog Pravilnika i utvrđeno je da se upis u Registar ljekara, izdavanje licence i ljekarske iskaznice vrši danom donošenja rješenja, dok je odredbom člana 148. Zakonom o zdravstvenoj zaštiti i odredbom člana 14. stav 2 navedenog Pravilnika utvrđeno, da se licenca izdaje sa rokom važenja od šest godina.

I na kraju u obrazloženju prvostepenog rješenja se navodi, da je prvostepeni organ po prethodno pribavljenoj saglasnosti Komisije za licenciranje i uz odobrenje Izvršnog odbora, donio je odluku kao u dispozitivu predmetnog rješenja.

Protiv tog prvostepenog rješenja tužiteljica nije izjavila žalbu, ali je tuženi dana 21.02.2023. godine, donio Odluku o poništavanju rješenja, kojom je poništio prvostepeno rješenje, nakon čega je tužiteljica pokrenula upravni spor.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je ocijenio da je materijalno pravo nepravilno primijenjeno i da je, s tim u vezi, činjenično stanje u pogledu odlučnih činjenica od kojih zavisi zakonito rješavanje ove upravne stvari, nepravilno i nepotpuno utvrđeno na štetu tužiteljice.

Naime, odredbama člana 264. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98, 48/99 i 61/22) propisano je:

Oglašavanje rješenja ništavim

Član 264.

Ništavim se oglašava rješenje:

- 1) koje je u upravnom postupku doneseno u stvari iz sudske nadležnosti ili u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku;*
- 2) koje bi svojim izvršenjem moglo prouzrokovati neko djelo kažnjivo po kaznenom zakonu;*
- 3) čije izvršenje uopće nije moguće;*
- 4) koje je donio organ bez prethodnog zahtjeva stranke (član 124.), a na koje rješenje stranka nije naknadno izričito ili prećutno pristala;*
- 5) koje sadrži nepravilnost koja je po nekoj izričitoj zakonskoj odredbi predviđena kao razlog ništavosti.*

S druge strane odredbama člana 149. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", broj 46/10 i 75/13), propisano je:

Član 149.

*Nadležna komora oduzima zdravstvenom radniku licencu, ako:
kandidat ne zadovoljava prilikom obnavljanja licence;
nadležna komora odredi tu mjeru kao najstrožu kaznu zbog kršenja etičkih principa struke;
dopunski rad obavlja suprotno odredbama ovog Zakona.*

Iz sadržaja odredaba člana 264. Zakona o upravnom postupku vidljivo je u kojim slučajevima se oglašava rješenje ništavim i to, ako je u upravnom postupku doneseno rješenje u stvari iz sudske nadležnosti ili u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku, rješenje koje bi svojim izvršenjem moglo prouzrokovati neko djelo kažnjivo po kaznenom zakonu, čije izvršenje uopće nije moguće, koje je donio organ bez prethodnog zahtjeva stranke koje rješenje stranka nije naknadno izričito ili prećutno pristala i rješenje koje sadrži nepravilnost koja je po nekoj izričitoj zakonskoj odredbi predviđena kao razlog ništavosti.

Iz sadržaja odredaba člana 149. Zakona o zdravstvenoj zaštiti je vidljivo da nadležna komora oduzima zdravstvenom radniku licencu, ako kandidat ne zadovoljava prilikom obnavljanja licence, zatim u slučaju da nadležna komora odredi tu mjeru zdravstvenom radniku kao najstrožu kaznu zbog kršenja etičkih principa struke i u slučaju da dopunski rad zdravstveni radnik obavlja suprotno odredbama ovog Zakona.

Po shvatanju suda, tuženi za donošene osporenog akta, kojim poništava prvostepeno rješenje Ljekarske komore Tuzlanskog kantona broj 324/22 od 28.02.2022. godine, nije imao valjan osnov ni u Zakonu o zdravstvenoj zaštiti ni u Pravilniku o postupku upisa u registar ljekara te izdavanja, obnavljanja ili oduzimanja odobrenja za samostalan rad, kao ni u odredbama člana 264. Zakona o upravnom postupku, u kojem nije predviđeno poništavanje rješenja za konkretnu pravnu i činjeničnu situaciju.

Iz pomenutih razloga tuženi u osporenom rješenju, nije naveo ni jedan materijalni propis, na temelju kojeg je donio to rješenje.

Na nezakonitost donošenja osporenog akta ukazuje i odredba člana 149. Zakona o zdravstvenoj zaštiti koja predviđa samo, da nadležna komora može oduzeti zdravstvenom radniku licencu, ako kandidat ne zadovoljava prilikom obnavljanja licence zbog kršenja etičkih principa struke i kada dopunski rad obavlja suprotno odredbama ovog Zakona, ali ne predviđa da nadležna komora, može i poništiti upis u Registar ljekara, kako je postupio tuženi donoseći osporeni akt.

Iz svih gore navedenih razloga osporeni akt se morao poništiti.

Sud dalje napominje, da predmet preispitivanja pravilnosti i zakonitosti po predmetnoj tužbi, nije moglo biti prvostepeno rješenje koje je poništeno predmetnom Odlukom, iz razloga što je isto rješenje postalo pravosnažno prije podnošenja tužbe, budući da tužiteljica protiv istog nije izjavila žalbu.

Pored toga, sud smatra, da je tuženi iz rješenja o uslovnoj akreditaciji visokoškolske ustanove Internacionalnog univerziteta u Gorazdu, koje je izdato od strane Agencije za razvoj

visokog obrazovanja i osiguranja kvaliteta BiH, broj ... od 09.09.2021. godine, sa rokom važnosti do 07.09.2023. godine, izveo pogrešan zaključak da je tužiteljica završila fakultet koji pripada Univerzitetu čija akreditacija je uslovna sa rokom važnosti do septembra 2023. godine, i da iz tog razloga, treba da joj se izda licenca sa rokom važnosti do 07.09.2023. godine.

Ovo iz razloga što je u vrijeme, kada je tužiteljica studirala na toj visokoškolskoj ustanovi i završila fakultet, taj Univerzitet imao urednu akreditaciju, koja se, nakon što je tužiteljica okončala studije na tom Univerzitetu, više ne može dovoditi u pitanje, niti se, s tim u vezi, retroaktivno mogu mijenjati upravna rješenja koja se tiču njenog studiranja i njene diplome.

S obzirom na izloženo valjalo je, primjenom odredaba člana 12. stav 1. tačka 1. 2. i 4., člana 28. stav 4. i člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), odlučiti kao u izreci presude.

Odluka o troškovima zasnovana je na odredbama člana 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 386. st. 1. i 387. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH" broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a odnosi se na troškove sastava tužbe, što po članu 19. stav 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“ broj 22/04), sa PDV-om iznosi 280,80 KM, kao i na sudsku taksu na tužbu i presudu, što po odredbama tarifnog broja 22. stav 1. i tarifnog broja 23. stav 1. b) Tarife sudskih taksi, koja čini sastavni dio Zakona o sudskim taksama ("Službene novine Tuzlanskog kantona" broj 5/09, 4/10, 9/12, 4/16 i 10/18), iznosi 200,00 KM. Ukupno troškovi upravnog spora iznose 480,80 KM.

Sa opredijeljenim troškovima preko dosuđenih, tužiteljica se odbija, jer nisu opredijeljeni u skladu sa gore navedenim odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata.

Z a p i s n i č a r:
Nina Stjepanović, s.r.

S u d i j a:
Amira Ferizbegović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.